

Teekkari parrasvaloissa

Abs.: / Sender:
LPKF Laser & Electronics AG
Osterriede 7
D-30827 Garbsen
Germany
tel.: +49 5131 7095 - 0
fax: +49 5131 7095 - 90

Henna Niskakoski ujuttautui alkoholi-
hiongelmäisen äidin nahkoihin
Lappeenrannan ylioppilasteatte-
rin näytelmässä Sukka rutussa.

Toni Lapinlampi

■ Henna Niskakoski opiskelee kemiantekniikkaa ja viettää vapaa-aikansa Thalian tempelissä.

Päivi Ikonen

Pariisi vuonna 1899.

Montmarten kortteleissa roihuavat taiteen palo ja kutkuttavan syntinen rakkaus, ja Moulin Rouge -kabareen ihana tähtitanssijatar Satine vie köyhän mutta kunniallisen kirjailijan Christianin sydämen ja sielun ensisilmäyksellä.

Vaikka kurtisaanin realistisempi sydän ensin kääntyykin upporikkaan Monrothin herttuan puoleen, lopuksi käy kuin vain valkokankaalla voi.

”Come what may, come what may, I will love you until my dying day”, vakuuttaa ikimuistoisessa serenadissaan **Ewan McGregor**, Skotlannin samettiaäninen lahja maailman filmibisnekselle.

”Oh come what may, come what may, I will love you”, visertää vastaukseksi silkkinen sopraano **Henna Niskakoski**.

Vai... hetkinen?

Kelataanpa takaisin.

Tarkemmin katsottuna lemmensairas sulotar McGregorin kainalossa taitaa sitenkin olla Australian pitkäsaari **Nicole Kidman**.

Baz Luhrmannin maailmanmenestys, ”elokuvaopperaksi” luonnehdittu *Moulin Rouge* on kyllä lappeenrantalaisen Henna Niskakosken lempileffa, jonka nuori nainen on nähnyt ”varmaan kymmenen kertaa”, mutta toiverooli eli hurmaavan Satinen osa jää hänelle vain haaveeksi.

”Kaikkein mieluiten näyttelisin juuri musikaaleissa, mutta niihin ei ääni riitä”, Niskakoski arvioi laulutaitonsa tulevan diplomi-insinöörin rationaalisuudella.

Itsekseen teekkari toki lauleskelee, aina tilaisuuden tullen myös Sing Star -pelellin säästyksellä, mutta näyttämöllä vain ryhmäkohtauksissa.

Kameran ja myös elävän yleisön edessä hän on kuitenkin esiintynyt pienestä pitäen.

”Lapsena tehtiin yksi jos toinenkin esitys, jotka piti tietysti tallentaa videolle. Myöhemmin koulussa olin innolla lavalla kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa joulujuhlilta vanhojen tansseihin.”

Hollywoodin Oscar-gaaloja ja Suomen Jussi-juhliakin Niskakoski luultavasti kuitenkin katselee myös jatkossa vain

tv-ruudusta, sillä 18-vuotias abiturientti valitsi keväällä 2009 toisen tien.

”Teatterikorkeakoulu houkutteli, mutta lopulta tulin kuitenkin siihen tulokseen, että vaikka näyttelemisestä tykkäänkin, en halua siitä ammattia.”

Sen sijaan toiveissa alkoi siintää eläinlääkärin ura. Viisas opinto-ohjaaja vinkasi harkitsemaan myös kemiaa, joka kuuluikin Ristiinassa koulunsa käyneen Niskakosken lempiaineisiin. Opon mukaan kemia antaisi hyvän pohjan, jos eläinlääketieteellinen ei heti tärppäisi.

”Kirjoitusten jälkeen takki oli melko tyhjä, eikä puhtia enää riittänyt Galenoksen lukemiseen, joten lääkis jäi. Onneksi pääsin tänne Lappeenrantaan.”

Kemiantekniikan opinnot Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa antoivat jopa enemmän kuin lupasivat ja tempasivat

KEMISTIN kääntöpuoli

Sarjassa esitellään kemistien kakkosamatteja ja epätavallisia harrastuksia.

fuksin mukaansa heti.

”Enää en vaihtaisi mihinkään. Opiskelu muuttuu yhä vain kiinnostavammaksi”, hymyilee neljättä opiskeluvuottaan puurtava Niskakoski, joka omien sanojensa mukaan on nyt ”win-win-tilanteessa”.

”Kemiasta saan työn ja lavalle pääsen harrastajateatterissa.”

Ahkeraa opiskelua ja teekkarielämää

Henna Niskakoski haluaa ”ehdottomasti” opiskella nimenomaan soveltavaa kemiaa, jolla on kiinteä yhteys käytäntöön.

”Täällä se tarkoittaa pitkälti erotustekniikkaa, joka on LUT:n vahva ala. Prosessitekniikkaa luen sivuaineenani.”

Henna Niskakoski Juliana ja Sampsä Köppä Roopena Lappeenrannassa kesällä 2011 kuvatussa lyhytelokuvassa Vauhdin hurma.

Henna Niskakoski

- Syntynyt Mikkeliissä v. 1990.
- Ylioppilas Ristiinan lukiosta v. 2009.
- Opiskelemaan kemiantekniikkaa Lappeenrannan teknilliseen yliopistoon v. 2009. Tähtää tutkijaksi.
- Näyttelijä ja puheenjohtaja Lappeenrannan ylioppilasteatteri Actissa.
- Suosikinäyttelijät **Nicole Kidman** ja **Johnny Depp**.
- Muita harrastuksia pianonsoitto, ratsastus ja liikunta.
- Pitää eläimistä ja toiminnantäyteisestä elämästä.

Anna-Liisa Piirhonen

Teekkari Niskakoski istuskelee mielellään yliopistonsa opiskelijoille rakennetuissa viherpisteissä, joissa voi rentoutua, lueskella ja nauttia kirkasvalosta.

Motivoituneen pänttääjän opinnot ovat sujuneet hyvin ja tentit – yhtä lukuun ottamatta – menneet läpi ensi yrittämällä. Parhailtaan Niskakoski kirjoittaa kandidaatintyötään, jonka aiheena on metallien eluointi kelatoivasta ioninvaihtimesta.

Kouluttautumistaan teekkari rahoittaa kesätöillä, joita on löytynyt kiitettävästi. Ensimmäisen opiskeluvuoden jälkeisen kesän Niskakoski paiksi hommia postissa, seuraavan Mölnlycke Health Caren laadunvarmistuslaboratoriossa. Viime kesäksi hän pääsi LUT:n teknillisen kemian laboratorioon, jossa hän jatkoi vielä alkusyksyynkin.

Työ on tuonut osaamista ja varmuutta myös opintoihin.

”Ei enää tarvitse laboratorioharjoituksissa varmuudeksi kysyä ensin kolmelta ihmiseltä ennen kuin rupeaa tekemään jotakin”, Niskakoski virmistää.

Kandidaatinpaperit lienevät taskussa tämän lukuvuoden aikana, mutta tarkkaa aikataulua diplomi-insinööriksi valmistumiselle ei ole vielä asetettu. Jossakin vaiheessa tekisi mieli suorittaa myös

vaihto-opintoja jossakin ulkomaaisessa yliopistossa.

Niskakoskea houkuttelevia jatko-opintomahdollisuuksia olisivat erityisesti lääkekemia ja biokemia.

”Niitä ei täällä Lappeenrannassa valitettavasti voi opiskella. Mutta siirryn kyllä mielelläni niiden perässä jonnekin muuallekin, esimerkiksi Helsinkiin tai Turkuun. Tampereellakin olisi erittäin kiinnostavalta vaikuttava bioteknologian yksikkö.”

Tupsulakin on tarkoitus myöhemmin vaihtua tohtorinhattuun, mutta ahkera opiskelija ehtii viettää myös perinteistä teekkarielämää.

”Ehdottomasti! Kavereille ja tekkarijutuille pitää aina olla aikaa. Sitähän ei jaksaisi, että pelkästään istuisi nenä kirjassa.”

Pieni ja kompakti Lappeenranta on Niskakosken mukaan ”mahtava” opiskelijakaupunki, jossa riittää menoa ja tapahtumia. Niiden ohessa hän käy jumpassa ja silloin tällöin keilaamassa ja pelaamassa biljardia.

”Yliopistolla on tarjolla erilaista toi-

mintaa joka lähtöön bändikerhoista valokuvaukseen ja urheilukerhoista vaeltamiseen. Ja jos jotain puuttuu, aina voi perustaa uuden kerhon itse.”

Improvisaation salaperäinen lumo

Teatterikärpäsen purema ristiinalaistytö suuntasi tietysti näytelmäkerhoon eli Lappeenrannan ylioppilasteatteriin. Nyt Niskakoski kuuluu ylioppilasteatteri Actin aktiiveihin ja on mukana kaikissa projekteissa perinteisestä käsikirjoitetusta teatterista improvisaatioesityksiin ja lyhytelokuviin näyttölemiseen.

Estradilla on tilaisuus – ja pakkokin – ottaa kaikki irti vahvuuksistaan ja taidoistaan. Liikunnallinen ja musikaalinen nainen on ratsastanut kymmenkunta vuotta ja soittanut pianoa yhtä kauan. Joka lajista ja kaikista kyvyistä on lavalla ainakin epäsuoraa hyötyä.

”Melko hyvä kaikessa mutten huippuhyvä missään”, Niskakoski luonnehtii omaa osaamistaan, joka kuulostaa juuri sopivalta teatterintekijälle.

Totta on yleinen käsitys, että näyttelijältä vaaditaan esimerkiksi hyvää muistia.

”Mutta repliikkien opettelussa voi hyödyntää myös liikemuistiaan. Tietty liike auttaa muistamaan aina seuraavan fraasin. Silti voi tietysti tulla täydellinen black-out, jolloin kaikki häipyä mielestä. Niistäkin hetkistä selvittää, kun kollega kuiskaa vaikka ensimmäisen sanan, josta saa taas kiinni ja pääsee eteenpäin.”

Niskakoskelle hienoin asia teatterissa on saada asettua aina uuden ja erilaisen roolihahmon nahkoihin.

”Siinä sulkee parhaimmillaan itsensä täydellisesti pois ja ryhtyy ajattelemaan kuin roolihahmo. On sellaisessa flowtilassa, johon muussa ympäristössä on vaikea päästä.”

Ujous – josta Niskakoski väittää kärsineensä – on hylättävä heti ja mahdolliset epämukavuuden tunteet opittava karistamaan kokonaan.

”Varsinkin improvisaationäyttelemisessä tarvitaan heittäytymistä. Ei auta miettiä, että olenko vähän nolo nyt. Jos yhtään alkaa ajatella, että voiko näin tehdä, plörinäksi menee. Pitää vaan antaa mennä ja sanoa ja tehdä mitä mieleen juolahtaa.”

Tärkeä on tietysti myös katsomosta tuleva palaute, jonka varassa niin näyttelijät kuin näytelmäkin elävät. Se on ollut ilahduttavan kannustavaa.

Viime keväänä lappeenrantalaiset osallistuivat Suomen ylioppilasteatteriliiton Syty-festivaaleihin työstämällään improshow’lla, joka sai raadilta hyvin myönteisen palautteen.

”Improvisaatiohan on kaiken teatterin perusta”, muistuttaa lajia rakastava Niskakoski.

Improilu edellyttää esiintyjältä ennen muuta nopeutta.

”Pitää olla hyvät hoksottimet. Siinä on reagoitava heti, muuten käy kyllä niin, että juna meni jo.”

Improvisointi myös tuo esiin näyttelijän persoonan apositen avoimena, ja juoni valitsee useimmiten oman suuntansa itse.

Niskakoskelle on jäänyt mieleen esitys, jossa näyttelijät joutuivat hetken varoitusajalla ideoimaan ja esittämään sokkotreffikohtauksen.

”Yhtäkkiä tajusin, että nyt alkavat treffit mennä vähän hävyttömän puolelle, eikä mitään voinut enää tehdä. Se show onneksi oli yhdessä baarissa, jonne sekin kohtaus sopi ihan hyvin. Ja teekkariyleisöhän tietysti tykkäsi.”

Tauteja tai dna:ta tutkimaan

Teatteri pysyy Henna Niskakoskella matkassa mukana myös teekkariaikojen jälkeen. Suomi on onneksi maa, jossa alan harrastusmahdollisuuksia on runsaasti.

Entä tutkijaksi tähtäävän naisen työsuunnitelmat?

”Olisi mukava päästä tutkimaan erilaisten sairauksien, kuten Alzheimerin taudin, syytä, syntyä ja parannuskeinoja. Kiehtovaa olisi myös tehdä dna- ja muita tutkimuksia keskusrikospoliisin rikosteknisessä laboratoriossa. Mielienkiintoisia vaihtoehtoja on paljon”, sanoo Niskakoski ja muistuttaa edessään olevan vielä useita opiskeluvuosia-kin.

”Mutta ei se haittaa, tykkään opiskella. Olen vasta 21-vuotias, niin että aikaa on. Meidän sukupolvelle eläkeikäkin nousee varmaan 70 vuoteen, joten eiköhän niitä töitä ehdi vielä tehdä vaikka kuinka pitkään.” □